

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2023 r.

S. O. w Ś. II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2023r. w Ś. na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi powoda G. S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem S. O. w Ś. z dnia 6 maja 2008 r., sygn. akt (...), w sprawie przeciwko (...) SA we W.

o zapłatę

p o s t a n a w i a:

I. odrzucić wnioszek skarżącego G. S. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania,

II. odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący G. S. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem S. O. w Ś. z 6 maja 2008r., sygn. akt (...), wydanym na skutek jego apelacji od wyroku S. R. z 20 grudnia 2007r., sygn. akt (...). W uzasadnieniu skargi wskazał, że w sprawie (...) toczącej się przed S. R. w W. została sporządzona przez biegłego z zakresu geodezji opinia z dnia 31 maja 2023r., z której wynika, że „Po geodezyjnym (matematycznym) wyliczeniu współrzędnych poszczególnych szczegółów terenowych okazało się, że słup był umiejscowiony na działce drogowej (załącznik nr 3)”, co w ocenie skarżącego pozostawało w sprzeczności ze stanowiskiem S. O., że poprzednik skarżącego nabył nieruchomości już z wykorzystywaną linią napowietrzną i co miało prowadzić do upływu okresu zasiedzenia jeszcze zanim skarżący stał się właścicielem nieruchomości. Skarżący jednocześnie ze skargą złożył „prośbę” o przywrócenie uchybionego terminu do wniesienia skargi, motywując to wykrytym u niego w 2018r. tętniakiem mózgu, chorobą A., na którą cierpi od (...) i chorobą urojeniową leczoną od (...)

S. O. zważył. Zażalenie podlegało odrzuceniu. Zgodnie z art. 408 kpc, w brzmieniu obowiązującym od 15 lutego 2017r. (art. 1 ustawy zmieniającej kodeks postępowania cywilnego z 16 grudnia 2016r., Dz. U. z 2017r., poz. 187) po upływie lat dziesięciu od dnia uprawomocnienia się wyroku nie można żądać wznowienia, z wyjątkiem przypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Powołany Artykuł 408 w brzmieniu obowiązującym do 14 lutego 2017r. przewidywał 5-letni termin zamykający drogę do wznowienia postępowania. Zatem na mocy powołanej ustawy z 16 grudnia 2016 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 187) termin określony w art. 408 został wydłużony z 5 do 10 lat. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, jeżeli przed jej wejściem w życie nie upłynął obowiązujący wcześniej termin 5-letni, w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy ma zastosowanie nowa regulacja przewidująca termin 10-letni. W postanowieniu z 13 września 2019 r., IV CZ 78/19, LEX nr 2736274, Sąd Najwyższy stanął na stanowisku że to rozwiązanie jest uzasadnione z punktu widzenia wartości, jaką stanowi stabilność prawomocnych orzeczeń sądowych z perspektywy art. 45 ust. 1 i art. 2 RP, a także art. 6 ust. 1 EKPC (zob. też komentarz pod red. T.Wiśniewskiego, Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Artykuły 367 – 505 (39), komentarz do art. 408, wyd. Lex 2021r.). Zatem w takim stanie prawnym termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem S. O. z dnia 6 maja 2008r. upłynął z dniem 6 maja 2013r., gdyż termin ten skończył się przed wprowadzeniem powyższej zmiany od dnia 15 lutego 2017r. Tak więc powyższy termin z art. 408 kpc rozpoczyna bieg od daty uprawomocnienia się orzeczenia będącego przedmiotem wznowienia, ma charakter terminu prekluzyjnego, wobec czego niedopuszczalne jest przywrócenie tego terminu do wniesienia

skargi o wznowienie postępowania, jeżeli została ona wniesiona po upływie terminu określonego w art. 408 (zob. m. in. powołany komentarz pod red. T. Wiśniewskiego oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 1999r., II UKN 178/99). Z tych zatem przyczyn nie mógł podlegać uwzględnieniu wniosek skarżącego o przywrócenie terminu do wniesienia skargi (nazwany „prośbą”), gdyż wniosek w tym przedmiocie był niedopuszczalny i jako taki na podstawie art. 171 kpc podlegał odrzuceniu.

Zauważyć także należy, że termin przewidziany w art. 408 biegnie niezależnie od terminu 3-miesięcznego określonego w art. 407 § 1 kpc. Po upływie terminu oznaczonego w art. 408 skarga o wznowienie postępowania jest niedopuszczalna, choćby nie upłynął lub nawet nie rozpoczął biegu termin 3-miesięczny. Jeżeli natomiast termin 10-letni (wcześniej 5 letni) upływa w czasie biegu terminu 3-miesięcznego, termin 3-miesięczny ulega skróceniu, nie może bowiem wykraczać poza termin 10-letni liczony od uprawomocnienia się zaskarżonego orzeczenia (zob. powołany komentarz pod red. T. Wiśniewskiego oraz powołane w nim postanowienia Sądu Najwyższego: z 5.12.2013 r., V CZ 64/13, LEX nr 1403922, i z 11.01.2017 r., IV CZ 80/16, LEX nr 2203524). W rozpoznawanej sprawie należy ponadto zauważyć, że opinia biegłego z zakresu geodezji, a na której treść skarżący powołuje się w skardze została sporządzona dopiero 31 maja 2023r., a zatem długo po upływie terminu z art. 408 kpc., co już wykluczało, jak wyżej wskazano, rozpoczęcie biegu terminu z art. 407 kpc.

S. O. w niniejszej sprawie także zauważa, że rozpoznawana skarga nie opierała się na podstawach wznowienia, wyłączających zastosowanie art. 408 kpc, tj. pozbawieniu strony możliwości działania lub na podstawie związanej z nienależytą reprezentacją strony – art. 401 pkt 2 – w postępowaniu objętym żądaniem wznowienia postępowania (zob. powołany komentarz pod red. T. Wiśniewskiego oraz Komentarz pod red. Olgi Piaskowskiej, Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie procesowe. Komentarz aktualizowany, teza 4 do art. 408, Wyd. Lex 2023r.). Już tylko zatem dodatkowo S. O. zauważa, że mimo chorób wskazanych przez skarżącego w piśmie zawierającym prośbę o przywrócenie terminu do wniesienia skargi, był on jednak w stanie sporządzić i powyższe obszerne pismo, wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu, jak i wreszcie skargę o wznowienie postępowania, także zawierającą obszerne merytoryczne uzasadnienie, a także dołączył do powyższych pism dużą ilość dokumentów, opisanych w tychże pismach. Ponadto skarżący, co Sądowi wiadomym jest z urzędu, po wydaniu objętego skargą prawomocnego wyroku S. O. z 6 maja 2008r., sygn. akt (...), występował jako strona w postępowaniach sądowych, m.in. wnosząc już uprzednio skargi o wznowienie postępowania od powyższego wyroku S. O. z 6 maja 2008r., w dniu 6 czerwca 2011r., odrzuconej postanowieniem z 15 czerwca 2011r., sygn. akt (...) w sprawie (...), w której sprawę postanowieniem S. O. z 26 marca 2014r. przekazano Sądowi Rejonowemu, jako właściwemu, czy w sprawie (...), w której ponowną skargę G. S. odrzucono postanowieniem Sądu z 15 czerwca 2018r.

Z powyższych względów, wniosek skarżącego o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, jako niedopuszczalny, w myśl art. 171 kpc, podlegał odrzuceniu (pkt I), jak i w konsekwencji, mając na uwadze, że skarga o wznowienie postępowania została przez skarżącego wniesiona ze znacznym przekroczeniem terminu z art. 408 kpc, na podstawie art. 410 § 1 kpc, także ona podlegała ona odrzuceniu (pkt II).

Sygn. akt II Ca 1042/23

Ś., dnia 16.11.2023r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

a. (...)(...)